

lige saa godt kan gøre Tjeneste, naar den koster 5 Mill. Kr., som naar den koster 11,400,000 Kr. Det er af flere ærede Talere begrundet paa en saadan Maade, at jeg kun har Anledning til at slutte mig til denne Begrundelse, at det er af tekniske Grunde, Havnen ved Helshage foreslaas mere end dobbelt saa dyr som den ved Hirtshals: Hensigten er at gøre Besejlingsforholdene og Forholdene inde i selve Havnen saa betryggende, saa tilfredsstillende som muligt, og det mener man altsaa ikke vil kunne gøres med ringere Offer end det, der her er foreslaaet. Det ærede Medlem fra Storehedinge har nu paapeget, at tidligere Kommissioner har regnet med meget betydeligere Beløb til Anlæg af Fiskerihavne, og jeg har heller ikke glemt, hvorledes jeg, da jeg første Gang deltog i Diskussionen om denne Sag her i Tinget, paa Grundlag af de Oplysninger, der forelaa for mig, maatte udtale som min Overbevisning, at Fiskerihavne paa Vestkysten neppe kunde bygges under en 17—18 Mill. Kr. Stykket, og at f. Eks. en Havn ved Hirtshals antagelig vilde koste 14 Mill. Kr. Man har fra alle Sider indrømmet mig Berettigelsen af at stole paa disse Tals Rigtighed. Nu har jeg altsaa medvirket til, at en sagkyndig Kommission har nøjere undersøgt dette Spørgsmaal, og denne Kommission er kommet til det Resultat, at en Havn ved Helshage kan bygges for 11,400,000 Kr. og en Havn ved Hirtshals for 4,200,000 Kr., idet man der støtter sig til det lille Anlæg, der findes. Heraf drager nu det ærede Medlem den Slutning: Naar sagkyndige Udtalelser tidligere er gaaet i Retning af, at disse Havne vilde koste saa meget, som jeg her har beskrevet, medens andre sagkyndige nu kommer til det Resultat, at de kan bygges for ca. det halve, kan man saa ikke slutte heraf, at de kan udføres for endnu en Gang Halvdelen deraf? Det, mener jeg dog, er en noget dristig Slutning og en Slutning, som jeg i alt Fald ikke tør gaa med til. Hos mig fremkalder denne Uoverensstemmelse imellem de sagkyndiges Standpunkter — hvis man overhovedet vil lægge nogen Vægt paa den — snarere den Tvivl, om de Summer, som er foreslaaede, er tilstrækkelige, og jeg vilde være overordentlig betænkelig ved, om jeg saa maa sige, at pine de sagkyndige længere ned for at imødekomme vor økonomiske Sans her i Rigsdagen. Jeg stoler paa, at Kommissionens Medlemmer i meget høj Grad er sig det Ansvar bevidst, som de efter min Mening har paataget sig ved overfor os at

erklære, at disse Havne kan bygges for de Beløb, som her er anførte, og at de vil være forsvarlige og kan gøre Nytte. Jeg har Tillid til, at disse Udtalelser fra Kommissionen er rigtige. Men deraf følger paa den anden Side, at jeg ikke kan gaa videre og sige: Kan I ikke halvere endnu en Gang? Tværtimod, det vilde jeg mene var at friste paa en utilstedelig Maade. En saadan Havn kan selvfølgelig bygges for et hvilket som helst Beløb, men det er jo ikke det, det drejer sig om, men det drejer sig om at faa en forsvarlig Havn og en nyttig Havn, en Havn, der kan bruges til sit Formaal. Det forekommer da mig, at det hele Spørgsmaal staar paa Tillid eller ikke Tillid til den Sagkyndighed, som staar bag ved de udarbejdede Forslag. Det ærede Medlem kunde, synes jeg, i de Kendsgerninger, han har paapeget, have et Holdepunkt, hvis han sagde: Jeg har ikke Tillid til disse Beregninger, thi der er saa stor en Difference, at jeg ikke kan have Tillid til dem. Det var da et Standpunkt. Man kunde ogsaa paa Grund af den Tvivl, som til en vis Grad med Rette har gjort sig gældende, i alt Fald hos en Del ikke sagkyndige, sige: Er det ikke betænkeligt at vedtage alle disse Havneanlæg og gøre dem færdige paa een Gang alene i Tillid til den sagkyndige Kommissions Betænkning? Hvis det ærede Medlem havde sagt: Jeg foretrækker, at vi indskrænker os til at bygge den ene Havn og ser, hvorledes den vil virke, og hvad den vil koste, hvordan vi i det hele taget bliver tilfreds med den, og derefter kan man jo bygge den anden Havn, hvis vi finder Resultatet tilfredsstillende, saa synes jeg, at det havde været et Standpunkt, som havde haft en vis Rimelighed for sig. Men det ærede Medlem kan ikke forlange, at den Omstændighed, at han siger, at denne Havn godt kan bygges for 5 Mill. Kr., skal være tilstrækkelig overbevisende i Modsætning til den sagkyndige Kommissions Udtalelser. Det er, om jeg saa maa sige, for megen Tillid at forlange for den ene sagkyndige i Forhold til de andre sagkyndige. Det ligger udenfor min Kompetence at benægte Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem siger, at den Havn kan bygges for 5 Mill. Kr.; men jeg har Tillid til Kommissionens Udtalelser om, at den ikke kan bygges for mindre end de 11,400,000 Kr., og jeg har Tillid til, at naar vi ofrer det Beløb paa Havnen, saa faar vi en forsvarlig Havn og en Havn, der gør Nytte, og det er dog det, vi skal have.

Det ærede Medlem for Københavns